

[Vilhelm Rasmussen.]

daværende æret Medlem, Hr. I. Sørensen, gjort nogle rigtige Bemærkninger, som jeg kan tiltræde, og han var Venstremand.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at det Forslag, som hans Parti stiller i § 30 angaaende Spørgsmaalet om en Lærers Afskedigelse, naar han kommer i Uoverensstemmelse med Befolkningen, forekommer mig meget mindre heldigt end det Forslag, Ministeren stiller. Man kan efter Venstres Forslag henvise Sagen til et Udvalg til nærmere Overvejelse, og dette Udvalg skal bestaa af et Medlem af Kommunalbestyrelsen, et Medlem af Skolekommissionen, et Medlem af Skoledirektionen, et Medlem valgt af Undervisningsministeren og endelig et Medlem valgt af den Lærer eller Lærerinde, som § 8-Sagen angaar.

Hvis man ser paa dette Udvalgs Sammensætning, tror jeg, man maa erkende, at der ikke er en ligelig Repræsentation for Parterne. De to første Parter er absolut paa Forhaand Lærerens Modstandere; men selv det Medlem, der er udpeget af Skoledirektionen, kan, paa Grund af at det er fra en snævrere Kreds, dette Medlem kommer, befrygtes at være mod Læreren. Dette Udvalg har altsaa den mærkværdige Sammensætning, at Sandsynligheden taler for, at tre Medlemmer paa Forhaand er mod Læreren, et Medlem, Lærerens Repræsentant, for, og kun et Medlem er helt uvildigt, nemlig det af Ministeren udpegede.

Jeg mener ogsaa, at det ærede Venstreparti er uheldigt med sit Forslags § 28 vedrørende den kaldende Myndighed. Det hedder i § 28, Stk. 1:

„Den kaldsberettigede Myndighed er for de under § 18 nævnte Skoler Amtmanden, Ministeriets Konsulent i Skolesager samt Kommunalbestyrelsens Formand i den Kommune, hvortil der skal kaldes Lærer.“

Jeg mener, at det i hvert Fald er ganske overordentlig uheldigt, at Ministeriets Konsulent i Skolesager skal være med i den kaldende Myndighed, for han er jo netop Ministerens Konsulent, han er den Mand, Ministeren skal raadspørge; men han staar jo ikke frit, naar han skal raadspørges af sin Minister, naar han allerede har været med til at øve Indflydelse som kaldende Myndighed.

Der kunde være mange andre Ting, man kunde gøre Bemærkninger til, men under Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg nøjes med disse Bemærkninger og i al Al-

mindelighed sige, at naar jeg ikke har øvet mere Kritik overfor det ærede Medlems Betragtninger og Forslag, ligger ikke deri, at jeg finder disse Forslag heldige, og heller ikke indirekte, at jeg ikke finder Flertallets Forslag fyldestgørende.

Hvad det ærede Medlem Hr. Vesterager angaar, maa jeg gøre en lille Bemærkning i Anledning af hans Udtalelser om det konservative Mindretals Betænkning.

Jeg for min Del har nemlig aldrig sagt, at Gejstligheden eller Kirken har vist Lærerstandens Mistillid. Nej, jeg har sagt, at det ærede Medlem og hans Partifælle gør urigtige Bemærkninger om Flertallets Stilling og derigennem indirekte stiller Lærerstand — og Befolkningen — paa en uretmæssig Maade. Naar der her i Betænkningens Side 4 staar: „men Flertallet har fastholdt den fuldstændige Adskillelse“, saa kan man aldeles ikke af Betænkningen se, at det ærede Mindretal dermed kun mener, at man har fastholdt den Adskillelse, som i Øjeblikket bestaar. De skriver udtrykkeligt, at det er en fuldstændig Adskillelse mellem Skole og Kirke.

Det er jo ganske i Strid med Sandheden. Flertallet vil aldeles ikke en fuldstændig Adskillelse mellem Skole og Kirke med sit Forslag, men vil i Overensstemmelse med gældende Lov, saaledes som jeg har sagt, baade lade Religionsundervisningen foregaa, saaledes som den foregaa, ifølge Loven og lade Forbindelsen mellem Skolen og Kirken blive varetaget, men ved andre Organer end de nuværende, og disse andre Organer er først og fremmest Befolkningen, saaledes som de indføres ved Forældreraad, Skole-nævn og de øvrige Bestemmelser.

Nu skal jeg villig indrømme, at man kan diskutere om, hvorvidt det er rigtigt, at lægge saa stor Magt og Myndighed og Ansvar i Forældrenes Hænder; men jeg er dog af den Mening, at ihvorvel man maa indrømme, at Forældre til Børn, der endnu ikke er begyndt at gaa i Skole, har en naturlig stor Interesse for Skolen, og ihvorvel man maa indrømme, at Forældre, hvis Børn er holdt op med at gaa i Skole, ogsaa kan have en overmaade stor Interesse for Skolen, saa vil det dog i Almindelighed være rigtigt, at størst Interesse for det Arbejde, der foregaa i Skolen, har de Forældre, som i Øjeblikket har skolesøgende Børn. Det kan man ikke komme bort fra.

Men nu gaar Forslaget heller slet ikke ud paa, at Forældrene alene skal træffe Afgørelsen; men foruden Forældreraadene er der tillige Skoleraadene, i hvilke alle de, der ikke endnu er blevet Forældre til skole-